

WTT Psalm 1: אֲשֶׁר־הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא הִלְךְ
בְּעֵצַת רְשָׁעִים וּבְדַרְךְ חַטָּאִים לֹא עָמַד
וּבְמוֹשָׁב לִצְיִים לֹא יָשָׁב:
2 כִּי אִם בְּתוֹרַת יְהוָה חָפְצוֹ וּבְתוֹרָתוֹ יִהְיֶה
יוֹמָם וָלַיְלָה:
3 וְהָיָה כְּעֵץ שְׁתּוּל עַל־פְּלִי מַיִם אֲשֶׁר
פְּרִיּוֹ יִתֵּן בְּעֵתוֹ וְעָלְהוּ לֹא־יִבּוֹל וְכָל
אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה יִצְלִיחַ:
4 לֹא־כֵן הֲרָשָׁעִים כִּי אִם־כְּמִץ אֲשֶׁר־תִּדְפְּנוּ
רוּחַ:
5 עַל־כֵּן לֹא־יִקְמוּ רְשָׁעִים בַּמִּשְׁפָּט וְחַטָּאִים
בַּעֲדַת צְדִיקִים:
6 כִּי־יִוָּדַע יְהוָה כִּרְךָ צְדִיקִים וְדַרְךְ רְשָׁעִים
תִּאבֵּד:

- 1.: Šťasten ten muž, který nechodí podle (v) rad svévolníků a na cestě hříšníků nestojí a na sedadlech s chvástali nesedává,
- 2.: nýbrž v zákoně JHVH má zálibu a (o) zákoně rozjímá (rozebírá v mysli) ve dne i v noci
- 3.: a je jako strom zasazen u toku vody, který ovoce dává v určitý čas a listí neuvadne a všechno, co koná se zdaří
- 4.: Není tak se svévolníky, protože jestliže plevy, co jsou odváta větrem
- 5.: naproti tak neobstojí svévolníci u soudu a hříšníci ve shromáždění spravedlivých
- 6.: neboť zná JHVH cestu spravedlivých a cesta svévolníků se ztrácí (zaniká, zahuba).

Úvod k Žalmu 1

- Řadí se mezi tórické žalmy, protože oslavuje tóru – zákon, o kterém šťastný muž (ašre iš) rozjímá. Mezi ně řadíme ještě žalm 119.
- Je předložen jako předmluva (prolog) žaltáře (určité sbírky)
- V Sk 13,33 je však uveden jako první Žalm 2, zřejmě proto, že v Žalmu 1 viděli jakési motto celé sbírky.
- V tomto žalmu se mluví o jedinci a jeho jedinečném vztahu k Božímu zákonu.
- Je těžké určit vznik tohoto žalmu, ale vzhledem k tomu, že se v něm mluví o Zákonu, učení (Tóře, která postupně vznikala a konečná redakce je v období 7-6 stol. př. Kr.), můžeme se domnívat, že vznikl v době předexilní, nebo i exilní. - Je tam velmi patrný důraz na tóru, zákon apod.
- Bič se domnívá, že tento žalm byl královský, protože obsahově je s ním příbuzný žalm 15 a ten je výslovně označený jako davidovský, královský.
- Pokračuje: Pokud pocházel žalm z doby předexilní, vztahoval se na Hospodinova pomazaného.

V. 1

- Ašre – překládané jako blažený, šťastný. Zdrojem blaženosti a štěstí je Bůh, který člověka obdarovává. Je účastí na Boží slávě. Proto je takový muž, je šťastný, pokud nevystupuje proti Bohu (srov. Gn 3,5) tím, že chodí (x nechodí) podle rad svévolníků (tedy těch, kdo jednají jak se jim zlíbí, staví se proti Bohu a jeho zákonu), že stojí (x nestojí) na cestě hříšníků a sedí (x nesedí) s těmi, kteří se chvástají. V pojetí žida s někým vyrazit na společnou cestu, řídit se jeho radami a usedat s ním vytvoření důvěrného společenství. Tedy důvěrná souhra a ta byla v tomto případě nepřijatelná.

V. 2

- Tento muž je nazvaný šťastným, protože se snaží o harmonii a společenství s JHVH, které se děje právě skrze zálibu k zákonu (Tóře), o které rozjímá (rozebírá v mysli) ve dne i v noci. Tedy má ji stále na mysli. Je jeho světlem. Zvláště po exilu Tóra zaujímá zvláštní místo. Zachovávat Tóru znamenalo být věrný Hospodinu a milovat ho.

V. 3

- Tato záliba k Tóře a skrze ni k JHVH se nemůže minout účinkem. Sami víme, že člověk, který žije v lásce a z lásky ke druhému, tak je tou láskou naplňován a stává se velmi vynalézavým i ke druhým, tedy plodným. Podobně je to i v tomto případě. Muž zasažený láskou k Tóře a tím k Hospodinu, čerpá z této lásky a nese ovoce (obohacuje druhé, svědčí o této lásce, kterou přetéká), je nabitý energií, která jakoby neubývá (listí mu nevadne) a vše vnímá jako zdar, i přes všechny nezdary, protože smyslem není samotný zdar, který jej naplňuje štěstím, ale láska k Bohu a jeho Tóře.

V. 4

- Svévolník, tedy ten, který porušuje zákon a nemiluje Boha, je jako pleva, se kterou si vítr může dělat, co se mu zlíbí. Tedy jeho cesta není přímá, ale je často určována vnějšími okolnostmi, jimiž je zmítán jednou tak a podruhé jinak.

V. 5

- Avšak svévolníky čeká soud, před kterým nemohou obstát, podobně jako hříšníci se nebudou cítit dobře mezi spravedlivými, neboť jim poukáží na jejich nepravosti. To však můžeme chápat jako eschatologický soud, ale i soud, který se stane ještě za života tohoto šťastného muže.

V. 6

- Hospodin zná cestu spravedlivého, která může být trnitá, ale taková cesta nepovede do záhuby, ale ještě většímu štěstí, kdežto cesta člověka, který se staví proti Bohu vede do záhuby. Rozhodnutí je na každém z nás.